

18. okt. 2020 -- 19. ned. po Trojici -- Závažná Poruba - Matúš 6.kap. verš 10
„Bud' vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi“

Bratia a sestry, prosba: bud' vôľa Tvoja... býva prameňom nedorozumení. Práve nad otázkou po Božej vôli došlo mnoho ľudí tak ďaleko, že sa s kresťanskou vierou úplne rozišli. S otázkou po Božej vôli sme si totiž zvykli dávať do súvislosti naše najhoršie skúsenosti svojho života. To, že svieti slnko a že je krásne a dobre na zemi, že máme čo potrebujeme k životu, že sme roky mohli prežívať v zdraví, láske, v rodinnom kruhu, to väčšinou do súvislosti s Božou vôľou nedávame, hoci práve to je najpodstatnejšia Božia vôľa. V súvislosti s Božou vôľou dávame naopak najotrasnejšie skutočnosti zla vo svete. Dnes táto otázka súvisí s celosvetovou pandémiou. Iste mnohí si hovoria: prečo to Boh dopúšťa?

A vôbec, prečo Boh dopúšťa zlo? Ako je vôbec možné tieto dve skutočnosti – všemohúcnosť Boha, ktorý je láska a zlo postaviť vedľa seba? Táto otázka, tento rozpor, doviedol veľa ľudí k tomu, že Boha odmietli a vydali sa svojou vlastnou cestou v nádeji, že nájde lepšie východisko.

Nebolo by správne, ba bolo by to cynické, keby sme ako kresťania úsilie týchto ľudí znevažovali. Ono totiž odmietnuť Boha vôbec neznamena najst' cestu ako sa zo zlom vysporiadať. Boha odmietame, ale zlo zostáva. Preto má dnešný človek tak blízko k rezignácii. Boha sa zbavil, ale tá hora zla zostáva. V tejto situácii je na nás, na kresťanoch, aby sme dokázali seba aj iných pred rezignáciou každého druhu chrániť. Práve preto, že veríme Bohu, môžeme vyznávať, že naša viera nie je márna.

Toto vyznanie však ešte nie je odpoveďou na otázku, aká je vlastne Božia vôľa tvárou v tvár všetkému zlu na zemi. Nádej, ktorú v Bohu máme, je viac než presná a definitívna odpoveď. Pred časom bol v jednom kresťanskom časopise uve- dený článok o mladej veriacej žene, ktorá ochorela a potom zomrela na rakovinu. Bola tam uverejnená modlitba, ktorá túto ženu držala až do konca: „Nerozumím Ti Pane, ale dôverujem!“ – Nerozumím, ale dôverujem! Dôverovať – možno aj v tej najťažšej chvíli – je viac ako rozumieť. Keby sme všetkému tragic- kému vo svojom živote do detailov rozumeli, ale nemali komu dôverovať, keby sme nemohli dôverovať svojmu Bohu, potom by to bolo stále tragické. Dôvero- vať je viac než dokonale rozumieť.

Ale my chceme aj rozumieť. Chceme poznať odpoveď na svoje ťažké otázky. Po- kúsme sa ich teda zo všetkou pokorou hľadať. Ako kresťania nemôžeme inak než hľadať v Božom slove. Hneď na začiatku Božej cesty s človekom počujeme, že Boh sa rozhodol stvoriť človeka na svoj obraz. Boh berie človeka vážne. Pre Boha nie sme figúrkou na šachovnici. Nie sme bábkou ani otrokom. Boh nám dal veľkú dôstojnosť. Máme skutočnú a neobmedzenú slobodu. Tento vzťah s

Bohom je založený na láske. To znamená, že nám ľuďom bola aj vo vzťahu k všemohúcemu Bohu daná sloboda. To je potrebné si uvedomiť. Boh riskuje, že človek bude chcieť byť slobodný bez zodpovednosti, slobodný bez poslušnosti, slobodný bez lásky, slobodný bez Boha. Akže Boh dal človeku slobodu, potom to znamená, že chce uplatňovať svoju vôľu tak, že my ju prijíme. Na nás záleží, či urobíme tak ako Boh k nášmu dobru chce, alebo či budeme konať po svojom, či podľa cudzieho našepkávania. Len si spomeňme na hada v raji. Človek si nechal našepkať od hada, že bude ako Boh a preto dochádza vždy k tomu, že na svete sa dejú veci, ktoré nie sú Božou vôľou. Nenávisť, nepriateľstvo, nespravodlivosť, to že sú rozbité medziľudské vzťahy, že je devastovaná príroda a že sú nemoce, ktoré ničia život, to naozaj nie je Božia vôľa. Tu sa pýtať, prečo to Boh dopúšťa, je úplne nemiestne. Tu je na mieste dávať si otázku: Prečo to dopúšťa človek?

Boh hľadá východisko. Neotáča sa k nám chrbtom, nedištančuje sa od nášho zla a hriechu. Boh nachádza cestu záchranu. To je jeho vôľa. Jeho vôľa má meno: Ježiš Kristus. On je vysloboditeľ z moci zla a smrti. Keď sa teda modlíme: Buď vôľa Tvoja... znamená to, že sa chceme podriaďovať tomu, čo chce Boh, pretože sme po mnohých sklamaníach poznali, že to, čo chce Boh je pre nás najlepšie. Ten kto to pochopil, bude vedieť prijímať a uniesť všetko, čo naňho doľahne. Ešte niečo k záveru tejto prosby: „ako v nebi tak i na zemi.“ Tieto slová naznačujú, že ku konečnému naplneniu Božej vôle dôjde až na konci časov, keď bude dokonale porazené každé zlo, aj ten posledný nepriateľ – smrť. Pokiaľ sme tu, je plnosť Božej vôle stále pred nami. Ak sa modlíme „ako v nebi tak i na zemi“, potom tým vyjadrujeme, že sa nám z nádeje, ktorú máme pre tento život, nestane únik od každodenného, všedného života jeho radosti aj starosti. Ak sa modlíme „bud' vôľa Tvoja ako v nebi tak i na zemi“, potom tu vyjadrujeme svoju túžbu, aby sa ona uskutočňovala tiež medzi nami, s nami, aj skrze nás už teraz na tejto zemi. Preto je tiež otázka po Božej vôli otázkou, ktorú na zemi nikdy nemôžeme ukončiť a uzavrieť a prehlásiť za vybavenú, ale je pre nás na celý život vždy znova a znova výzvou k dobrému boju viery a k vytrvalým modlitbám. Amen

Modlitba: Bože náš, Stvoriteľ neba i zeme. Na nebi i na zemi buď Tvoja vôľa. Nič lepšie si nemôžeme priať a nič lepšie sa ani nemôže diať. To s dôverou a radi vyznávame a prosíme Ťa, aby sa skutočne vo svete dialo to, čo Ty chceš, aby si nás viedol tak, aby sme poznali Pravdu, rozišli sa s hriechom a zlom a konali Tvoju vôľu tam, kde sme. Priznávame, že nie vždy rozumieme Tvojej vôli, ktorá sa pri nás v našom živote deje a mnohé chvíle v živote nám ostávajú bolestnou záhadou. Daj nám porozumieť Tvojim cestám s nami aj s týmto svetom. Amen